

Kuu tegija: Aivar Mäe

Kümmekond Estonia teatri töötajat võtsid julguse kokku ja jagasid Eesti Ekspressi ajakirjanikuga, kuidas teatri direktor Aivar Mäe on teinud eesriide taga juba aastaid naiskolleegide aadressil seksuaalse alatooniga kohatuid märkusi ja neid omavoliliselt käperdanud. Seejärel pandi meedias peale tavapärane ahistamissüüdistustele järgnev plaat. „Anonüümseid vihjeid ei saa tõsiselt võtta!” „Laske meestel olla mehed!” „Miks ei otsitud abi organisatsiooni seest!?” „Te teete nalja! Mina pole küll mitte midagi sellist oma silmaga näinud.” „Mina olen solvunud hoopis ajakirjanike peale!” „Miks keegi ei maini Aivari suurepäraseid juhiomadusi?” Need reaktsioonid on segu ohvri süüdistamisest ja juhikultusest, kuid ennekõike annavad need tunnistust suutmatusest mõista ahistamiskaasuste olemust. Seksistlikke kommentaare ja füüsilisi lähenemiskatseid saavad töökeskkonnas endale lubada need, kellel on võim peatada sisejuurdlust, mõjutada karjääre, survestada kollektiivi või panna paika menetlusprotseduure. Neile annab selleks voli nende võimupositsioon, mida kasutatakse seda innukamalt, mida rohkem kostub avalikkuses häält, mis kannatanute sõnavõtte pisendavad, naeruvääristavad või automaatselt laimuks tembeldavad. Kokkuvõttes: kui süüdistused tõele vastavad, siis ei saa olla nii, et kellegi „loomuomane joviaalsus” ja saavutuste nimekiri kaaluvad üle paljude jaoks põhjendamatu ebamugava töökultuuri või purunenud karjääri.

Müürileht

01.07.2020 00:00

Müürileht

6000

4

Estonia teater

Aivar Mäe